

Betydning i dansk Politik. Paa den anden Side kan jeg føje til, at hvis Overenskomst ikke opnaas, hvis man vedblivende skyder Sagen ud, hvis man ikke vil gaa til Folkeafstemningsafgørelse mellem de to store Retninger i Danmark i dette Spørgsmaal, da bliver det ved at være et Stridsspørgsmaal, indtil Sagen er løst, og indtil — det føler jeg mig overbevist om — den er løst i Overensstemmelse med det Standpunkt, som vi indtager.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. Holstein har gjort nogle Bemærkninger om hele den Politik, der er ført fra dansk Side i de senere Aar, og i denne Forbindelse nævnte han ogsaa den nu trufne Ordning vedrørende de sydslesvigske Skoleforhold. Jeg skal ikke komme ind paa hele det Spørgsmaal, det ærede Medlem har rejst, men nøjes med at sige, at efter min Formening vil der neppe kunne være nogen Tyvål om, at Tidspunktet for Offentliggørelsen af den sydslesvigske Skoleordning i høj Grad har Forbindelse med den Meningsudveksling, der fremkaldtes ved de Udtalelser, den italienske Ministerpræsident fornylig fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch har beskæftiget sig med det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser om de nu stedfindende Begivenheder i Genève. Jeg maa som det ærede Medlem Hr. P. Munch mene, at det Standpunkt, vi fra dansk Side har indtaget, er et principielt Standpunkt, som er en direkte logisk Konsekvens af det Standpunkt, der siden 1919—20 under alle Forhandlinger om denne Sag har været indtaget, ej alene af os, men ogsaa af de andre nordiske Riger. Men det, der er sket, er altsaa det, at dette principielle Folkeforbundssynspunkt er blevet hvirvlet ind i en storpolitisk Interesseskamp, og det er dette, der har givet vor Holdning dernede et Præg, som kunde misforstaas; saafremt man ikke fra dansk Side har indtaget den taktiske Tilbageholdenhed, som jeg i en saadan Situation finder paakrævet, vilde jeg finde det beklageligt.

Der er paa dette Tidspunkt af Debatten ikke megen Grund til at dvæle ved de mange Enkeltheder, som nu paa ny er kastet ind i den — for en stor Del er det jo Gentagelser. Hvad den højtærede Forsvarsministers Udtalelser angaar, kan jeg ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel nu sidst fastslog under Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Moltesen.

Til Slut skal jeg rette nogle faa Bemærkninger til den højtærede Udenrigs-

minister, fordi det staar for mig saaledes, at det eneste, som har en virkelig afgørende Interesse i denne Sag, er den højtærede Udenrigsministers Opfattelse. Den højtærede Udenrigsminister holdt en Tale, som forekom mig at være sort Tale — en hel Del af det var noget i Retning af: God Dag Mand — Økseskaft. Den højtærede Udenrigsminister talte om, at han personlig havde haft megen Udbytte af den stedfundne Debat, at Løsningen vilde blive fundet „ad eminent politisk Vej“ — og saaledes kunde jeg fortsætte med en hel Række af Udtalelser, som virkelig maa forekomme overordentlig besynderlige i denne Forbindelse. Den højtærede Udenrigsminister gjorde end ikke noget Forsøg paa at besvare det første af mig stillede Spørgsmaal om, hvorledes han vilde bringe Paaberaabelsen af „disse permanente Forhold“ i Udvalgsflertallets Indstilling og „Danmarks uforanderlige særlige Forhold“ i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved Sagens første Behandling. Den højtærede Udenrigsminister talte noget om, at de militæres Udtalelser vilde blive skubbet ind under Forhandlingerne, de vilde formentlig blive gjort til Genstand for Bedømmelse, de vilde bundfælde sig i Udvalgsmedlemmernes Sind — alt sammen virkelig saare sølsomme Betragtninger. Saa kom den højtærede Udenrigsminister ind paa, at de udenlandske Statsmænds Udtalelser i Regelen prægedes af deres indrepolitiske Synspunkter. Jeg noterede mig denne Udtalelse, thi den kan den højtærede Udenrigsminister ikke opretholde, det er umuligt i Betragtning af de Udtalelser, som langt til venstre staaende europæiske Statsmænd har fremsat i de os forelagte Indberetninger. Videre talte den højtærede Udenrigsminister igen om, at jeg paa ny havde fremsat udenrigspolitiske Exposés — ja den højtærede Forsvarsminister talte i denne Forbindelse om, at jeg altid dyppede Pennen i sort, den højtærede Forsvarsminister har jo altid Tilbøjelighed til at sige om Folk, der ser realistisk paa Tingene, men som dog i hele deres Arbejde søger at hjælpe den Udvikling frem, som jo ogsaa Forsvarsministeren ønsker fremmet, at de er sorte Pessimister. Man er ikke Pessimist, fordi man ser realistisk paa Tingene. Jeg maa meget bestemt protestere mod den højtærede Udenrigsministers Udtalelse om, at jeg havde sagt noget om, at Locarno-Aanden var død eller visnet eller lignende. Sligt har jeg aldrig sagt, men jeg har peget paa, at den Udvikling, der har fundet Sted, siden Locarno-Akterne blev vedtaget, kan neppe